



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 45112

Kl. 23 e, 2

Łódzkie Zakłady Chemiczne *)

Łódź, Polska

Srodek antypienny

Patent trwa od dnia 3 grudnia 1960 r.

Wynalazek dotyczy środka antypiennego zawierającego, jako główny składnik, sole glinowe wyższych kwasów tłuszczowych. Środki te mają zastosowanie do zopobiegania tworzeniu się piany i jej gaszenia, zwłaszcza w cukrownictwie.

Znane są środki antypienne zawierające sole glinowe wyższych kwasów tłuszczowych, które są rozpuszczone w oleju terpentynowym. Przed użyciem tych środków do gaszenia piany, tworzącej się podczas procesów wytwórczych, zwykle emulguje się je w wodzie. Jednak wytwarzana emulsja nie jest trwała, wobec czego do środków antypiennych dodaje się emulgatorów niejonowych, które ułatwiają tworzenie się emulsji oleju w wodzie bez tworzenia jednocześnie piany.

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są mgr inż. Jan Epsztajn, mgr inż. Wiesław Urbanowicz i mgr Józef Mijakowski.

Te znane środki antypienne tworzą z wodą emulsję, której okres trwałości nie przekracza praktycznie 4 godzin. Rozdział emulsji następuje nie tylko podczas przechowywania, lecz również po dodaniu do mas reakcyjnych, przy czym środki te po upływie tego czasu tracą swe właściwości antypienne.

Przedmiotem wynalazku jest środek antypienny posiadający znacznie większą trwałość wytworzonej z niego emulsji wodnej, dzięki czemu usuwa opisane wyżej trudności prowadzenia procesów technologicznych.

Srodek antypienny według wynalazku składa się z soli glinowych wyższych nasyconych kwasów tłuszczowych, o łańcuchu węglowym $C_{14}-C_{18}$, z oleju wrzecionowego, z emulgatora niejonowego oraz z lecytyny, wziętych w następujących procentach wagowych:

sole glinowe wyższych kwasów tłuszczowych	4,0—8,0%
olej wrzecionowy	65,0—80,0%
emulgator niejonowy	5,0—15,0%
lecytyna	4,5—9,5%

Jako emulgator niejonowy stosuje się znane tego rodzaju emulgatory, np. produkty kondensacji tlenu etylenu z wyższymi kwasami tłuszczowymi, typu Erifor A.

Jeszcze większą trwałość emulsji wodnej otrzymuje się przy dodaniu do środka antypiennego alkoholi o 3—7 atomach węgla w cząsteczce. Alkoholi tych dodaje się w ilości 2,0—8,0% wagowych.

Należy tu zaznaczyć, że podczas wytwarzania środka antypiennego według wynalazku należy przestrzegać, aby rozpuszczane w oleju wrzecionowym sole glinowe wyższych kwasów tłuszczowych były dokładnie wysuszone po ich wytrąceniu z roztworów. Dokładne wysuszenie soli glinowych wyższych kwasów tłuszczowych jest wskazane z tego względu, że nawet mała zawartość w nich wilgoci powoduje trwałe zmętnienie wytwarzanego środka antypiennego.

Zastrzeżenia patentowe

1. Środek antypienny, znamienny tym, że składa się z mydła glinowego, lecytyny, oleju wrzecionowego oraz emulgatora niejonowego, w następujących procentach wagowych:

mydła glinowe	4,0— 8,0%
lecytyna	4,5— 8,5%
olej wrzecionowy	65,0—80,0%
emulgator niejonowy	5,0—15,0%
2. Środek antypienny według zastrz. 1, znamienny tym, że zawiera dodatek alkoholi o 3—7 atomach węgla w cząsteczce w ilości 2,0—8,0% wagowych.

Łódzkie Zakłady Chemiczne

Zastępca: mgr inż. Aleksander Samujłło
rzecznik patentowy